

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/530/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120289617
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120289617.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: RIHAWI BROTHERS, s. r. o., Landererova 8, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 993 243, v konaní právne zast. JUDr. Anna Kubik, advokátka, so sídlom Grösslingova 51, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO:30 851 963, proti povinným: 1/ E. C., nar. XX.XX.XXXX, Ľanová 3066/6, 934 05 Levice a 2/ Z. B., nar. XX.X.XXXX, N. rad XXX/XX, XXX XX N. na X., povinný 2/ v konaní zast. Z. B., N. rad XXX/XX, XXX XX N. na X., o vymoženie 1550 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom, JUDr. Petrou Bednárikovou, so sídlom exekútorského úradu Poľná 42, 940 62 Nové Zámky, ktorý ju vedie, pod sp. zn. 334EX 332/20, o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného 2/ voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Ek/530/2020 zo dňa 27.11.2020, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Ek/530/2020 zo dňa 27.11.2020, z r u š u j e .

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29. 04. 2020 domáhal od povinných vymoženia 1 550 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 12C/11/2020 zo dňa 25. 02.2020, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18. 03. 2020. Tunajší súd dňa 25. 05. 2020 vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Petru Bednárikovú, so sídlom exekútorského úradu Poľná 42, 940 62 Nové Zámky vykonaním exekúcie, a ktorú tento vedie pod sp. zn. 334EX 332/20.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 27.11.2020 rozhodnutie, ktorým návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že povinný 2/ sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že exekučný titul mu nebol nikdy doručený do vlastných rúk a teda nie je právoplatný a vykonateľný. Exekúcia je vedená v rozpore s úniijným právom, Ústavou Slovenskej republiky, zákonom a s dobrými mravmi. Preto žiadal exekúciu zastaviť a zaviazat' na úhradu trov oprávneného. Oprávnený považoval návrh povinného 2/ za neodôvodnený, tvrdenia za účelové a nepodložené s cieľom vyvolať obštrukcie. K doručovaniu platobného rozkazu uviedol, že pokiaľ bolo na listinnej zásielke uvedené nesprávne meno, nie meno povinného, mal tento dôkaz predložiť k návrhu na zastavenie exekúcie na podporu svojho stanoviska. Na základe doručenia platobného rozkazu povinnej 1/, ktorá je partnerkou povinného, sa mohol o tomto konaní dozvedieť aj od nej. Prostriedky nápravy vo vzťahu k právoplatnosti a vykonateľnosti mohol použiť smerom k súdu prvej inštancie v rozkaznom konaní. Preto so zastavením exekúcie nesúhlasil.

3/ Vyšší súdny úradník pri rozhodovaní aplikoval ustanovenia § 61k ods. 1, 2, 3 a 5 a § 61l ods. 3 prvej vety zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), pričom dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, no je nedôvodný. Ďalej uviedol, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa

správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia. Povinný mal možnosť brániť sa voči exekučnému titulu podaním odporu v zákonnej lehote, čo nevyužil. Exekučný súd nie je odvolacím orgánom a preto nemôže s poukazom na vyššie uvedené naprávať prípadné chyby alebo nedostatky v základnom konaní. V čase podávania návrhu na vykonanie exekúcie, ako aj v čase posudzovania návrhu povinného na zastavenie exekúcie, platobný rozkaz (exekučný titul) spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom formálne aj materiálne. Povinný sa prevzatím platobného rozkazu oboznámil s obsahom exekučného titulu a mal dostatok času sa brániť v základnom konaní. Na základe vyššie uvedeného dospel vyšší súdny úradník k záveru, že tu nie je prítomný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku. Vo vzťahu k trovám svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zamietnutý a oprávnenému podľa ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku vznikol nárok na náhradu výdavkov spojených s jeho zastupovaním v prebiehajúcej exekúcii. Oprávnený si trovy v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, preto o trovách oprávneného v uvedenom prípade nerozhodoval.

4/ Voči rozhodnutiu podal povinný odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, a to najmä vo výrokoch v bode 12. S poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 a 3 Exekučného poriadku je exekučný súd nielenže oprávnený, ale i povinný skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Za nesprávne považoval tvrdenie, že povinný mal možnosť brániť sa voči exekučnému titulu podaním odporu v zákonnej lehote, pretože ho nemohol podať, pokiaľ sa platobný rozkaz vôbec nedostal do jeho dispozície, nebol doručovaný do vlastných rúk podľa § 266 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Platobný rozkaz bol doručený na adresu povinného dňa 27.02.2020 formou oznámenia o uložení listovej zásielky do vlastných rúk s číslom SK 01 025 010 0 SK, na ktorej však z neznámeho dôvodu bol nesprávne uvedený ako adresát Marian Agh. Napriek nezhode mena na listovej zásielke s menom na občianskom preukaze predloženom na pošte Štvrtok na Ostrove, bola listová zásielka dňa 28.02.2020 vydaná uvedenej osobe a prevzatie zásielky potvrdené vlastnoručným podpisom uvedenej osoby. Platobný rozkaz nebol teda doručovaný do vlastných rúk podľa § 266 ods. 1 CSP, ale bol vydaný tretej osobe bez platného splnomocnenia na preberanie doporučených zásielok, vrátane zásielok do vlastných rúk. Na uvedenej adrese sa povinný dlhodobo nezdržiava a teda sa platobný príkaz nedostal do jeho dispozície. Na preukázanie tohto tvrdenia navrhol súdu nahliadnutie do spisu z rozkazného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 12C/11/2020 a porovnanie vlastnoručného podpisu povinného s podpisom na doručení k platobnému príkazu. Keďže platobný rozkaz v zmysle vyššie uvedeného nebol doručený do vlastných rúk, nenadobudol právoplatnosť a teda poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané bez právoplatného exekučného titulu. Ďalej uviedol, že meno adresáta bolo nesprávne uvedené iba na oznámení o uložení zásielky, a nie na samotnej listinnej zásielke. Napriek tejto skutočnosti bola listinná zásielka vydaná neoprávnenej osobe, čiže došlo k pochybeniu zo strany Slovenskej pošty, čo je možné dokázať porovnaním podpisu povinného s podpisom na doručení k platobnému rozkazu. Na podporu uvedeného tvrdenia priložil súdu k nahliadnutiu notárom overený podpis. Za irelevantné považoval konštatovanie súdu, že platobný rozkaz bol doručovaný jeho partnerke a tak sa o ňom mohol dozvedieť. Povinní 1/ a 2/ nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti a v uvedenom čase neboli v žiadnom kontakte. Dodal, že v zmysle § 266 ods. 3 CSP ak platobný príkaz nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu. V žiadnom prípade teda nejde zo strany povinného o konanie s cieľom vyvolať obštrukcie, ale o prípustný prostriedok zákonnej obrany, ktorá mu bola konaním súdu v zmysle článku 46 ods. 1 a 2 ústavy Slovenskej republiky odopretá. Ak by sa bol exekučný súd zaoberal vecnou správnosťou exekučného titulu, poverenie na vykonanie exekúcie by nevydal, nakoľko je v rozpore so zákonom. Vzhľadom k tomu, že v návrhu na zastavenie exekúcie bolo nesprávne poukazané na § 57 ods.1 Exekučného poriadku (starý exekučný poriadok), navrhol zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku (účinného od 01.04.2020). Z dôvodov vyššie opísaných naďalej trval na návrhu na zastavenie exekúcie a uložení povinnosti oprávnenému na náhradu trov konania a trov exekúcie. K sťažnosti ešte predložil splnomocnenie s notárom overeným podpisom.

5/ Oprávnený navrhol sťažnosť povinného odmietnuť, resp. zamietnuť a riadne pokračovať v exekúcii. Povinný sa okrem odvolacích dôvodov nesprávne odvoláva na § 366 CSP, ktorý upravuje možnosť použitia prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, ale ktoré v zmysle ust. § 200 Exekučného poriadku nemožno použiť. Poukázal, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo

rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Povinný vo svojom návrhu uvádza, že sa platobný príkaz nedostal do jeho dispozície, pretože na adrese svojho pobytu sa dlhodobo nezdržiava. V tejto súvislosti poukázal oprávnený na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní č. 3Obdo/113/2019 zo dňa 30.01.2020, v ktorom konštatuje, že „je na zodpovednosti fyzickej osoby, či zmenu svojho pobytu oznámi príslušným orgánom - aby mohla byť vyznačená v registri obyvateľov Slovenskej republiky - alebo nie, kedy sa však sama svojim nedbalým (prípadne nezodpovedným) konaním vystaví možným negatívnym dôsledkom, ktoré sú s tým spojené.“ Povinný okrem toho, že sa nezdržiava v mieste svojho pobytu, vo svojej sťažnosti uvádza aj ničím nepodložené tvrdenie, že listová zásielka bola doručená inej osobe (pozn.: osobe totožnej ako zástupca povinného v tomto konaní) dňa 28.02.2020, a že v čase, keď sa samotný povinný o zásielke dozvedel, už zákonom určená lehota na podanie odporu márne uplynula. Tvrdenie, že na oznámení o uložení zásielky bolo nesprávne uvedené meno adresáta a tak z dôvodu pochybenia na strane Slovenskej pošty, a.s. bola zásielka vydaná neoprávnenej osobe, povinný takisto nijako dôkazne nepreukázal. Považoval preto obe uvedené tvrdenia povinného za nepodložené a účelové, majúce za cieľ vyvolať obštrukcie v tomto konaní a vyhnúť sa tak exekúcií. S poukazom na ustanovenie § 111 ods. 1 CSP a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. októbra 2010, sp. zn. 4 Cdo 240/2010 ďalej uviedol, že doručka sa považuje za verejnú listinu, čo znamená, že súd vychádza z údajov na doručke, ktoré zachytávajú postup pri doručení, a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručke za pravdivé. Ustanovenie upravuje vyvrátenie právnu domnienku o pravdivosti doručky. Ak strana konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručke (namieta, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinná o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. Povinný nepredložil súdu žiaden dôkaz preukazujúci, že údaje na doručke nie sú pravdivé, namiesto predloženia dôkazu navrhol súdu vykonať dokazovanie nahliadnutím do spisu na Okresnom súde Bratislava I a porovnaním podpisu na doručke s podpisom na plnomocenstve nemajúcim žiaden súvis s týmto konaním. S poukazom na ust. § 200 Exekučného poriadku považoval návrhy na vykonanie dôkazov v exekučnom konaní za neprípustné, no dodal, že podpisy povinného a jeho zástupcu v tomto konaní t.j. osobou, ktorá údajne neoprávnene prevzala úradnú zásielku, už pri pozorovaní voľným okom vykazujú určité znaky podobnosti. Okresný súd Bratislava I, ktorý platobný rozkaz vydal, do dnešného dňa nevydal uznesenie, ktorým by platobný rozkaz zrušil a z tohto dôvodu, mal za to, že exekučný súd postupoval plne v súlade so zákonom, keď vydal poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. V zmysle vyššie uvedeného nesúhlasil so zastavením exekúcie a žiadal súd, aby sťažnosť povinného 2/ ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a zaviazal povinného 2/ k náhrade trov právneho zastúpenia v celkovej výške 92,85 Eur (za dva úkony právneho zastúpenia v zmysle § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., kde základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je 71,37 Eur, pričom polovica z tejto sumy je 35,68 Eur, režijný paušál za rok 2020 je v sume 10,62 Eur bez DPH a režijný paušál za rok 2021 je v sume 10,87 Eur bez DPH).

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9/ Sudca na úvod poznamenáva, že povinný 2/ nepresne označil svoje podanie ako odvolanie. S účinnosťou od 01.04.2017 platia v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Banská Bystrica, ako jedinom kauzálnom príslušnom súde pre územie celej Slovenskej republiky, viaceré osobitosti. V zmysle § 202 ods. 1 prvá a druhá veta Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie, ktorým sa zamietla návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku nepatrí medzi rozhodnutia, o ktorých rozhoduje sudca a

voči ktorému by bolo prípustné odvolanie, také rozhodnutie vydáva vyšší súdny úradník. V poučení napadnutého uznesenia vyšší súdny úradník zároveň uviedol, že voči rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, o ktorej v zmysle citovaného ustanovenia § 202 ods. 1 Exekučného poriadku (v platnom znení) rozhoduje sudca. Aj napriek nesprávne označeniu, súd v zmysle ust. § 124 ods. 1 CSP posúdil podľa obsahu podanie povinného ako sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka.

10/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že v rozhodnutí sa vyšší súdny úradník nevysporiadal s podstatnými skutočnosťami tvrdenými povinným 2/ v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, konkrétne tvrdeniami o nedoručení platobného rozkazu do vlastných rúk. Len skonštatoval, že v čase podávania návrhu na vykonanie exekúcie, ako aj v čase posudzovania návrhu povinného na zastavenie exekúcie, platobný rozkaz (exekučný titul) spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom formálne aj materiálne. Z čoho pri takom posúdení vychádzal však nie je z uznesenia vôbec zrejmé. Zároveň uviedol, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu.

11/ Zásadne správne je konštatovanie vyššieho súdneho úradníka, že exekučný súd nemá právomoc preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, no v tomto prípade nie je príliehavé (adekvátne) k tvrdeniam povinného 2/ uvádzaným v návrhu na zastavenie exekúcie. Pod preskúmaním vecnej správnosti exekučného titulu, totiž nemožno rozumieť preskúmanie jeho základných atribútov, najmä jeho formálnu a materiálnu vykonateľnosť. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.01.1997, sp. zn. 3Cdo 164/96, R 58/1997). Oprávnenie preskúmať rozhodnutie z pohľadu či sa jedná o spôsobilý exekučný titul má v zmysle Exekučného poriadku jedine exekučný súd (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.02.2013, sp. zn. 4M Cdo 8/2012).

12/ Súdna prax zastáva jednoznačný názor, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný zisťovať či je podkladové rozhodnutie (exekučný titul) vykonateľné, a to aj v prípade, že je opatrené doložkou vykonateľnosti, pokiaľ je jeho správnosť účastníkom konania spochybnená. Vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti samo osebe nie je rozhodnutím, ale len administratívno-technickým úkonom zamestnanca súdu. Vykonateľnosť rozhodnutia nastáva priamo zo zákona, t.j. splnením procesných podmienok pre nadobudnutie vykonateľnosti rozhodnutia. Vykonateľnosť rozhodnutia nenastáva vyznačením doložky vykonateľnosti na rozhodnutí, nakoľko táto doložka nekonštituuje vykonateľnosť. Preto v takých prípadoch je exekučný súd oprávnený sám formálnu vykonateľnosť exekučného titulu posúdiť. Námieta povinného, že mu podkladové rozhodnutie (exekučný titul) nebolo doručené, sa týka skutočnosti rozhodujúcej pre nariadenie exekúcie a súd sa ňou musí zaoberať. Ak vyvstanú pochybnosti o tom, či sa exekučný titul stal vykonateľným, najmä či bol riadne doručený povinnému, je exekučný súd oprávnený urobiť potrebné zistenia predovšetkým preskúmaním pripojeného podkladového rozhodnutia, doložky o jeho vykonateľnosti, ako aj nazretím do spisu. Nejde pritom o posudzovanie obsahovej správnosti rozhodnutia, ale o skúmanie jeho formálnej vykonateľnosti. Ak exekučný titul nebol účastníkovi doručený v základnom (vyhľadávacom) konaní, ide o dôvod pre zastavenie exekúcie, ktorá už bola začatá, a to postupom podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku. Ak by sa súd nezaoberal v rámci exekučného konania námietkou povinného o tom, že mu nebol exekučný titul riadne doručený, porušil by právo povinného na spravodlivý proces zakotvený v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. K tejto problematike existuje viacero súdnych rozhodnutí, napr. nález Ústavného súdu SR z 9. 12.2009, sp. zn. I. ÚS 203/09, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2012, sp. zn. 6M Cdo 3/2011.

13/ Sudca súhlasil s tvrdením oprávneného, podľa ktorého sa doručka považuje za verejnú listinu, na ktorej uvedené údaje sa považujú za pravdivé, pokiaľ nie je preukázaný opak, čo vyplýva i priamo zo zákona (§ 111 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu ale nevyplýva, že by vyšší súdny úradník vôbec pred svojim rozhodnutím mal k dispozícii doručku vzťahujúcu sa k doručovaniu platobného rozkazu povinnému 2/. Preto pokiaľ sa vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí nezaoberal riadnosťou doručenia platobného rozkazu Okresného Bratislava I, sp. zn. 12C/11/2020 zo dňa 25.02.2020 povinnému 2/, teda posudzovaním formálnej vykonateľnosti exekučného titulu (pri ktorom skúmaní exekučný súd nezasahuje do vecnej stránky rozhodnutia), resp. bez zistenia skutočností významných

pre rozhodnutie len jednoducho konštatoval, že vykonávané rozhodnutie spĺňa materiálne a formálne náležitosti ustanovené zákonom, je potom jeho rozhodnutie nedostatočne odôvodnené, čo ho robí nepreskúmateľným. Absencia vysporiadania sa vyššieho súdneho úradníka v jeho uznesení s takými tvrdeniami povinného, ktoré bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatné, je tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahom do procesných práv účastníka konania), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

14/ Požiadavku riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia vyšší súdny úradník splní tým, že z jeho rozhodnutia bude zrejmý podstatný a výstižne interpretovaný myšlienkový postup (t.j. v podstatné úvahy), ktorý ho viedol k záveru vysloveného vo výroku (enunciáte) rozhodnutia. Vyšší súdny úradník sa preto musí v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal (v tomto prípade najmä posúdením riadnosti doručenia vykonávaného rozhodnutia, ku ktorému si musí zaobstaráť potrebné podklady a s tým spojenou formálnou vykonateľnosťou vykonávaného rozhodnutia). Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nakoľko napadnuté uznesenie tieto požiadavky nespĺňalo, sudca ho musel podľa § 250 ods. 2 CSP, zrušiť.

15/ Na základe uvedeného vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia opätovne rozhodne o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, pričom sa riadne vysporiada so všetkými relevantnými tvrdeniami uvádzanými povinným 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie, najmä riadnym posúdením formálnej vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 12C/11/2020 zo dňa 25.02.2020 a s ňou nevyhnutne súvisiaceho riadneho doručenia povinnému 2/ (v postavení žalovaného v 2. rade v základnom konaní). Zároveň v novom rozhodnutí rozhodne o trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného 2/ na zastavenie exekúcie, vrátane sťažnostných trov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§